اگر می خواهید از ایست پلیس راحت باشید

مشاوره حقوقی

علوی- خوانندگان عزیز روزنامه خراسان شمالی می توانند سوالات حقوقی خود را طی تماس با دفتر روزنامه مطرح کنند تا پاسخ آن ها را از کارشناسان جویا شویم. در این شماره «بی ا... داوری» وکیل پایه یک دادگستری به سوال یکی از خوانندگان پاسخ می دهد.

در صورت انجام چه تخلفاتی وسیله نقلیه توقیف می شود؟

یکی از مواردی که عموم مردم به صورت روزمره خواسته یا ناخواسته با آن درگیر هستند تخلفات راهنمایی و رانندگی است و اطلاع نداشتن از قوانین، بعضی از افراد متخلف را وادار به واکنش در مقابل ماموران راهنمایی و رانندگی می کند که این موضوع گاهی منجر به ارتکاب جرایم متعددی می شود. قانون گذار در قوانین مربوط به صورت شفاف مواردی را که ماموران اجرا و ملزم به اعمال قانون می کند احصا و ضمانت اجرایی آن را نیز وضع کرده است. موارد توقیف وسایل نقلیه طبق قانون رسیدگی به تخلفات راهنمایی و رانندگی به این شرح است و در غیر از موارد مذکور به هیچ وجه خودرو به پارکینگ نخواهد رفت.

۱- تصادفات منجر به جراحت یا فوت؛ در این فرض در واقع جدا از وضعیت قربانی، وسیله نقلیه ای که باعث ارتکاب تخلف یا جرم شده است به ناچار باید متوقف شود.

۲- رسیدن جریمه با خلافی به یک میلیون تومان؛ به نظر می رسد به دلیل اعمال ابزار بازدارندگی قانون گذار این سقف را تعیین کرده است.

۳- در صورت همراه نداشتن مدارک؛ البته در صورت همراه داشتن شناسنامه خودرو توقیف نمی شود و شناسنامه دریافت و راننده موظف می شود سریع مدارک را به مامور برساند.

۴- رانندگی بدون گواهینامه.

ارتکاب «همزمان» دو تخلف از موارد ذیل هم باعث توقیف وسیله نقلیه می شود: ۱- حرکت نمایشی مثل دورزدن درجا و تک چرخ موتورسیکلت ۲- تجاوز از سرعت مجاز تا ۳۰ کیلومتر ۳- سبقت غیرمجاز در راه‌های دوطرفه ۴- عبور از چراغ قرمز ۵- حرکت به‌طور مارپیچ ۶- تجاوز به چپ از محور ۷ و ۸- توقف در محل پارک ممنوع (به شرط عدم حضور راننده)؛ در این مورد حتی اگر خودرو محل وسیع و سوار بر خزلیفک حامل باشد و راننده با مالک تقاضای تحویل خودرو را بنماید مامور مکلف است خودرو را تحویل دهد و جریمه نقدی کند. ۸- توقف داخل پیاده رو (به شرط عدم حضور راننده).

اختلال یادگیری

گروه اجتماعی- اختلال یادگیری یک اختلال روان شناسی ناشی از تفاوت‌های عصب شناختی مغز در پردازش اطلاعات است که به شدت روی توانایی شخص برای یادگیری مهارت‌های خاصی تاثیر می‌گذارد. در واقع این اختلال ناشی از تفاوت‌های واقعی در شیوه پردازش، شناخت و استفاده از اطلاعات در مغز است. همه افراد با یکدیگر در زمینه توانایی‌های یادگیری، تفاوت‌هایی دارند اما افرادی که دچار این اختلال هستند، با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند.

هیچ درمان قطعی برای این مشکل وجود ندارد. برنامه‌های آموزشی تا حدود زیادی به حل این مشکل کمک می‌کند اما تبعات این اختلال ممکن است تا آخر عمر همراه شخص باشد. افراد دارای اختلال یادگیری ممکن است با مشکلات زیادی در مدرسه یا محل کار مواجه باشند. همچنین اختلال یادگیری روی زندگی شخصی و روابط اجتماعی فرد مبتلا به شدت تاثیرگذار است.

دانش‌آموزانی که اختلال یادگیری دارند، برنامه‌های آموزشی مناسب با نیازشان نیاز دارند.

اولین علایم اختلال یادگیری با مشکلات تحصیلی دانش‌آموزان در مدرسه مشخص خواهد شد. والدین و معلمان پیش‌دبستانی جزو اولین افرادی هستند که علایم و نشانه‌های این اختلال را در کودکان تشخیص می‌دهند. این کودکان ممکن است دچار مشکلاتی در مهارت‌های اساسی مانند خواندن و نوشتن باشند. مشکل در یادگیری ریاضی، نوشتن و زبان ممکن است از نشانه‌های اختلال یادگیری باشد.

بعضی از دانش‌آموزان ممکن است برخی مهارت‌های پایه را به سرعت یاد بگیرند اما در یادگیری برخی مهارت‌های دیگر مانند حل مسئله با تکالیف مدرسه دچار مشکل باشند. زندگی با این اختلال و مشکلات آن برای والدین و کودکان، کار بسیار سخت و دشواری است.

۷ سال اول

داستان سجل

ماجرای پر خاطره و شنیدنی «نام» های قدیمی مادر بزرگ و پدربزرگ‌های‌مان

علوی

صدای پدربزرگ هنوز در گوشش است. آن روز را همه به خاطر دارند، روزی که نوزاد کوچک و دوست داشتنی پس از سال ها انتظار همه فامیل را در جهان هستی گذاشت و صدای خنده و قهقهه به خانه جانی تازه بخشید و رنگ شادی روی در و دیوار خانه پاشید. پدربزرگ و مادربزرگ تسبیح به دست پشت در اتاق دعا می کردند، یک چشم شان اشک بود و چشم دیگرشان امید. با شنیدن صدای گریه نوزاد، اشک شوق از چشم های شان جاری شد. پدر بزرگ بی معطلی ساعت به دنیا آمدن نوزاد و روز و تاریخ آن را پشت قرآن بزرگ که جلد قدیمی داشت، نوشت و او را «محمد» نامید.

آن روزها خبری از شناسنامه و کارت ملی هوشمند نبود، هر کودکی که به دنیا می آمد، تنها سند مکتوب از زمان دقیق به دنیا آمدنش، همین نوشتن تاریخ تولد در کتاب ها بود که بزرگ ترها به یادگار می‌گذاشتند. سال ها روال همین بود تا زمانی که راه اندازی اداره ثبت سجل در کشور در سال ۱۲۹۷ به تصویب رسید و اداره‌ای به نام سجل احوال در وزارت داخله وقت به وجود آمد. بعد از تشکیل این اداره، اولین شناسنامه با شماره یک در بخش ۲ تهران در تاریخ ۳ دی ۱۲۹۷ هجری شمسی به نام فاطمه ایرانی صادر و از آن پس اداره سجل زیر نظر شهرداری های کشور تشکیل شد. البته بماند که پس از تشکیل این اداره هم به گفته ریش سفیدان برخی خانواده ها مقید نبودند که بلافاصله بعد از به دنیا آمدن فرزندشان به دنیال تهیه سجل باشند و برخی ها پس از چند سال برای تهیه آن اقدام می کردند و به همین دلیل نیز تاریخ تولد برخی افراد قدیمی چندان درست نیست و حتی برخی نیز رمانی که فرزند خردسال شان فوت می شد، شناسنامه او را برای فرزند بعدی خود نگه می داشتند. یکی از شهروندان قدیمی در این باره اظهارمی کند: در زمان های قدیم ماموران سجل در ساعات های اداری در خانه ها را می کوبیدند و با پرسش از رئیس خانواده، اوراق را پر می کردند، هر چند اغلب خانواده ها در منازل خود را به روی ماموران سجل نمی گشودند.

«شیخ زاده» ادامه می دهد: زمانی که نوزادی به دنیا می آمد نام او را در حاشیه کتاب های مختلف به خصوص قرآن می نوشتند. زمانی که فردی هم از دنیا می رفت، فقط تاریخ وفات و نامش را روی سنگ قبرش حک می کردند. وی می گوید: آن موقع هر خانواده ای بسته به فعالیت و حرفه ای که داشت برای خود نام خانوادگی انتخاب می کرد؛ به عنوان مثال اگر فردی خباط بود و اجدادش نیز همه به همین حرفه مشغول بودند فامیلی خود را «خباط زاده»، «خباط پور» و مانند این ها انتخاب می کرد.

شهروندی دیگر هم بیان می کند: در زمان های قدیم سجل برای ثبت ولادت یا وفات وجود نداشت و هر خانواده ای به تناسب و فراخور سواد و فرهنگ خود هنگام به دنیا آمدن فرزندان شان نام آن ها را انتخاب و وقات ها به نقاط دور افتاده و صعب العبور یا خودروهایی مانند لندرور می رفت و در خانه کدخدای روستا اقامت می کرد و کدخدا در مسجد اعلام می کرد که مامور سجل آمده است و هر فردی که برای فرزندش سجل تهیه نکرده است به مسجد مراجعه کند.

وی می افزاید: پدرم چند روز در روستاهای محل ماموریت خود اقامت می کرد و پس از آن که ولادت ها و وفات ها را ثبت می کرد، برمی گشت و زمانی که می آمد کیف بزرگی همراه خود داشت که پر از شناسنامه، فرم های مخصوص، استمپ و مهر و آن چه را که لازم بود در فرم ها بنویسد، در خانه می نوشت و به اداره تحویل می داد.

این شهروند خاطرنشان می کند: آن زمان برخی مردم داوطلبانه برای گرفتن سجل اقدام نمی کردند، فرصت آن را نداشتند یا در مناطق روستایی و مرزی زندگی می کردند و آن قدر برای شان اهمیت نداشت که برای گرفتن سجل به شهر بیایند و متحمل زحمت و هزینه فراوان شوند از این رو ماموران سجل طبق حوزه های انتخابیه تعیین شده می کردند، فرصت آن را نداشتند وقت ها به نقاط دور افتاده و صعب العبور یا خودروهایی مانند لندرور می رفت و در خانه کدخدای روستا اقامت می کرد و کدخدا در مسجد اعلام می کرد که مامور سجل آمده است و هر فردی که برای فرزندش سجل تهیه نکرده است به مسجد مراجعه کند.

وی می افزاید: پدرم چند روز در روستاهای محل ماموریت خود اقامت می کرد و پس از آن که ولادت ها و وفات ها را ثبت می کرد، برمی گشت و زمانی که می آمد کیف بزرگی همراه خود داشت که پر از شناسنامه، فرم های مخصوص، استمپ و مهر و آن چه را که لازم بود در فرم ها بنویسد، در خانه می نوشت و به اداره تحویل می داد.

این شهروند خاطرنشان می کند: آن زمان برخی مردم داوطلبانه برای گرفتن سجل اقدام نمی کردند، فرصت آن را نداشتند یا در مناطق روستایی و مرزی زندگی می کردند و آن قدر برای شان اهمیت نداشت که برای گرفتن سجل به شهر بیایند و متحمل زحمت و هزینه فراوان شوند از این رو ماموران سجل طبق حوزه های انتخابیه تعیین شده می